

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 1529

din 25 iunie 2026

Prin adresa nr. 285.280/5.02.2026, Ministerul Finanțelor a transmis Consiliului Superior al Magistraturii propunerea de a dispune efectuarea de verificări, pentru a se stabili forma și modalitatea de vinovăție a magistraților care ar fi cauzat prin fapta lor un prejudiciu patrimonial Statului Român.

În cauza vizată de sesizarea Ministerului Finanțelor, prin sentința civilă nr. pronunțată de schimbată în parte prin decizia civilă nr. pronunțată de definitivă, ambele în dosarul nr. Statul Român a fost obligat la plata către reclamantul a sumei de reprezentând daune morale pentru privare de libertate nedreaptă și durata procedurilor, a sumei de reprezentând daune morale pentru atingerea adusă imaginii publice, demnității și onoarei, precum și a sumei de reprezentând despăgubiri materiale, sume ce vor fi actualizate cu dobânda legală și indicele de inflație.

Prin Hotărârea Secției pentru judecători nr. 422/2026 s-a dispus sesizarea Inspecției Judiciare pentru a efectua verificările prevăzute la art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, referitor la aspectele vizând privarea de libertate a numitului ca urmare a faptului că în perioada s-a aflat în executarea pedepsei cu închisoarea aplicată prin sentința penală nr. a iar ulterior această condamnare definitivă a fost desființată în calea de atac a revizuirii, precum și durata procedurilor în fața instanțelor penale, astfel cum au fost reținute prin sentința civilă nr. pronunțată de schimbată în parte

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 1418, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

prin decizia civilă nr. _____ pronunțată de _____ definitivă, ambele în dosarul nr. _____

În urma verificărilor prevăzute de lege, Inspekția Judiciară – Direcția de inspekție pentru judecători a întocmit Raportul nr. 26-759 din 26.05.2026 și, în aplicarea dispozițiilor art. 46 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspekție, aprobat prin Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 164/2023, l-a comunicat Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând aspectele prezentate în cuprinsul raportului, Secția pentru judecători constată că în urma verificărilor efectuate nu au fost identificate situații privind exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către judecătorii care au instrumentat și soluționat cauza penală privind pe numitul _____ în primă instanță, apel, recurs și revizuire, urmată de rejudecarea cauzei în primă instanță și apel.

În cadrul raportului Inspekției Judiciare au fost identificate și analizate motivele care au condus la pronunțarea în respectivele stadii procesuale a unor soluții de condamnare, ulterior desființate, în contextul admiterii cererii de revizuire, cu consecința achitării inculpatului. Inspectorii judiciari au reținut că această situație a fost calificată ulterior, în cadrul procesului civil, ca reprezentând o eroare judiciară, constând în privarea nelegală de libertate și durata excesivă a procedurilor, context în care Statul Român, prin Ministerul Finanțelor, a fost obligat la plata unor despăgubiri către reclamantul _____ pentru prejudiciul suferit.

În acest context, în acord cu aspectele reținute în cuprinsul raportului, Secția pentru judecători apreciază că, deși hotărârile penale reprezentate de sentința penală nr. _____ din data de _____ definitivă prin decizia penală nr. _____ din _____ pronunțată de _____ și decizia penală nr. _____

_____ au fost desființate în calea extraordinară de atac a revizuirii, urmată de dispunerea unei soluții de achitare, acest aspect nu poate, *per se*, înprina valențe disciplinare activității judiciare desfășurate de judecătorii care au soluționat cauza penală în ciclurile procesuale anterioare și nu poate fundamenta concluzia exercitării funcției cu rea-credință ori gravă neglijență.

Așa cum au arătat inspectorii judiciari, retractarea hotărârilor judecătorești în cauză a fost determinată de reținerea împrejurării că probele strânse în cursul urmăririi penale și care au servit drept temei de trimitere în judecată, precum și probele administrate în faza judecății nu dovedeau, în mod cert, că reclamantul este autorul infracțiunii de trafic de droguri, pentru care a fost trimis în judecată, astfel încât prezumția de nevinovăție nu putea fi răsturnată.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

Număr de înregistrare în registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal 2359

Pagina 2 din 6

Totodată s-a constatat că soluția de achitare s-a impus ca urmare a reaprecierii probatoriului administrat prin prisma hotărârii pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Șerban contra României.

Pe de altă parte, inspectorii judiciari au reținut că desființarea hotărârilor ca urmare a admiterii revizuirii nu s-a datorat constatării încălcării unor prevederi legale cu ocazia soluționării cauzei și nici nu s-a stabilit că hotărârea judecătorească definitivă de condamnare ar fi fost în mod evident contrară legii ori că starea de fapt avută în vedere ar fi fost eronat stabilită, distorsionată, contrar evidenței probatoriului administrat. Mai mult, nu s-au identificat elemente de natură a conduce la concluzia că instanțele ar fi dispus măsuri în afara cadrului legal, respectiv că soluția ar fi fost dată cu intenția de a încălca legea ori de a decide din motive străine de cauză sau în defavoarea unei părți.

În continuarea analizei, s-a apreciat că valențele atribuite unor mijloace de probă în contextul ansamblului probator, valorificarea apărărilor formulate, precum și aprecierea asupra suficienței/insuficienței ori fiabilității probatoriului apt să susțină acuzațiile penale materializează aspecte ce se înscriu în marja de apreciere conferită instanțelor judecătorești investite cu soluționarea cauzei.

Cu atât mai mult, o eventuală modificare, prelungire sau o reevaluare ulterioară a probatoriului nu poate constitui în sine temei pentru angajarea răspunderii magistratului, aceasta putând interveni doar în situația în care s-ar dovedi că judecătorul a acționat cu rea-credință sau gravă neglijență, în sensul prevăzut de art. 272 din Legea nr. 303/2022, indicii ce nu s-au conturat în cauză.

Inspectorii judiciari au constatat că hotărârile judecătorești în discuție sunt motivate, judecătorii arătând care au fost motivele de fapt și de drept care le-au format convingerea pe aspectele deduse judecății, în raport de cadrul procesual, probe și dispozițiile legale incidente.

Totodată, modul de apreciere asupra probelor nu poate constitui un element care să releve exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, atât timp cât interpretările instanțelor au fost argumentate, rezonabile și raționale.

Inspectorii au subliniat că această exigență juridică este fundamentată pe principii independenței justiției și reflectă o garanție instituțională, nefiind un privilegiu individual al judecătorului. Prin urmare, interpretarea și aplicarea legii de către judecător nu pot constitui temei al răspunderii disciplinare decât dacă sunt dovedite manifestări de rea-credință ori forme de neglijență calificată, respectiv încălcarea evidentă, gravă și nescuzabilă a normelor de drept. Câtă vreme normele legale au fost interpretate argumentat, un eventual control al acestui raționament pe calea unui contencios de ordin disciplinar nu este permis.

În acest context, inspectorii judiciari au invocat Decizia Curții Constituționale nr. 487/2013, potrivit căreia o eventuală neregularitate a unei hotărâri poate fi remediată exclusiv prin intermediul căilor de atac, iar nu prin instrumentul răspunderii disciplinare, precum și principiul V pct. 3 din Recomandarea R (94) 12 a Comitetului de Miniștri către Statele Membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor.

În ceea ce privește admiterea cererii de revizuire, inspectorii judiciari au arătat că aceasta s-a întemeiat pe Hotărârea C.E.D.O. pronunțată în cauza Șerban contra României, în care s-a reținut că în cel de-al doilea ciclu procesual în urma căruia reclamantul a fost condamnat, instanțele nu au audiat patru martori indicați în rechizitoriul parchetului și nu au întreprins demersuri concrete pentru identificarea acestora, deși declarațiile lor au avut un caracter determinant pentru soluția de condamnare, în lipsa altor mijloace de probă solide pentru a corobora aceste depoziții.

Având în vedere hotărârea instanței europene, s-a reținut că magistrații care au soluționat cauza penală finalizată cu condamnarea numitului au procedat la evaluarea probatoriului administrat, inclusiv a declarațiilor martorilor ce nu au mai putut fi audiați, cu respectarea dispozițiilor legale, astfel cum erau acestea în vigoare la data respectivă, astfel că nu poate fi reținută în sarcina acestora reaua-credință sau grava neglijență în exercitarea funcției.

În concluzie, inspectorii au reiterat că judecătorii nu pot fi trași la răspundere pentru soluțiile dispuse în exercitarea funcției jurisdicționale, chiar dacă acestea au fost ulterior desființate în căile de atac prevăzute de lege ori infirmate în urma completării, modificării ori reaprecierii materialului probatoriu în etape procesuale subsecvente, cum a fost situația în cauză. Răspunderea judecătorului nu poate fi stabilită decât în situațiile expres și limitativ prevăzute de lege, respectiv când se dovedește existența relei-credințe sau a unei grave neglijențe, conform art. 268 alin. (3) și (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, ceea ce nu este cazul în lucrarea de față.

Cu privire la durata procesului penal în cauza ce l-a vizat pe numitul inspectorii judiciari au observat că dosarul a parcurs 3 cicluri procesuale, iar procedurile în fața instanțelor de judecată au durat 18 ani, 7 luni și 26 de zile, acestea fiind pornite la data de 19.03.2004 și finalizate la data de 15.11.2022, când a fost pronunțată decizia penală nr. _____ cu precizarea că perioada _____ (2

ani, 11 luni și 2 zile) a fost cea aferentă soluționării cauzei penale ce s-a finalizat cu condamnarea sus-numitului, iar perioada _____ (3 ani, 3 luni și 11 zile) a fost aferentă soluționării cererii de revizuire și rejudecării cauzei, ulterior admiterii cererii de revizuire. Totodată, s-a subliniat că perioada de derulare a procedurilor în fața C.E.D.O nu este imputabilă

autorităților judiciare pentru care poate fi angajată răspunderea statului și, prin urmare, s-a reținut spre verificare doar perioada de 6 ani, 2 luni și 13 zile în care procedurile s-au desfășurat în fața instanțelor române.

Inspectorii judiciari au constatat că litigiul penal care l-a vizat pe reclamant a avut un grad de dificultate ridicat, generat de natura infracțiunilor investigate și necesitatea administrării unui probatoriu complex, cu elemente de extraneitate.

În plus, în ceea ce privește desfășurarea judecății în toate ciclurile și etapele procesuale, s-a constatat că nu poate fi identificată nicio perioadă semnificativă de inactivitate imputabilă instanțelor de judecată și că termenele de judecată au fost acordate lunar, cu foarte puține excepții.

De asemenea, inspectorii judiciari au observat existența culpei reclamantului în prelungirea procedurilor penale, dar și a anumitor dificultăți, precum lipsa dosarului de fond, amânarea cauzei pentru respectarea dreptului la apărare, necesitatea asigurării continuității completului de judecată, identificarea și localizarea unor martori. Deși aceste împrejurări nu au avut o pondere semnificativă raportat la durata totală a procedurii, inspectorii judiciari au apreciat că ele au exercitat o influență asupra duratei de soluționare a cauzei.

Referitor la pronunțarea hotărârilor, s-a constatat că aceasta s-a realizat într-un termen rezonabil de la momentul rămânării cauzei în pronunțare, fiind respectate termenele legale privind amânarea pronunțării și redactarea hotărârilor, deci nu poate fi reținută o lipsă de celeritate sub acest aspect.

Totodată, inspectorii judiciari au arătat că actorilor implicați în înfăptuirea actului de justiție nu li se poate reproșa lipsa de diligență în condițiile supraaglomerării instanțelor ori ale gestionării unor litigii complexe și consumatoare de timp.

În acest context, s-a concluzionat că, raportat la complexitatea dosarului, determinată de specificul infracțiunilor cercetate și de natura probatoriului administrat, precum și în lipsa unor sincope în desfășurarea judecății, judecătorii care au instrumentat cauza în cele trei cicluri procesuale au fost preocupați de respectarea principiului soluționării cauzei cu celeritate.

Prin urmare, în acord cu cele reținute în raportul Inspecției Judiciare, Secția pentru judecători constată că nu au fost identificate elemente care să releve exercitarea funcției judiciare cu rea-credință sau gravă neglijență, nefiind evidențiate încălcări ale responsabilităților profesionale din partea judecătorilor.

Pe aceste premise, Secția pentru judecători constată că în cauza vizată de sesizarea Ministerului Finanțelor nu poate fi reținută exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către judecători, motiv pentru care va aproba Raportul Inspecției Judiciare în sensul

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 269 alin. (10) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art. 1 – Aprobă Raportul Inspecției Judiciare – Direcția de inspecție pentru judecători nr. 26-759 din 26.05.2026, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se comunică Ministerului Finanțelor și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 25 iunie 2026

Judecător **Georgiu Miu ODAGIU**
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011